

Hồi thứ 64

Chí Thiện quyết lòng báo oán Bạch Mi không muốn gây thù

Nói về Chí Thiện thiền sư từ ngày Lý Cẩm Luân về nói Bạch Mi đã chịu, thì nội bọn trong chùa thấy đều dự bị việc giao chiến, chờ bọn Bạch Mi đến tó thì quyết liều thác mà báo thù.

Ngày ấy có bọn đồ đệ thám thính, báo với Chí Thiện thiền sư rằng:

- Bạch Mi đạo nhân, Ngũ Mai đại sư, Phùng Đạo Đức và nội bọn đồ đệ, kể hết là tám người, nay đã đến tại tỉnh thành hãy còn ngụ nơi khách điếm.

Chí Thiện thiền sư nghe có Ngũ Mai đi theo Bạch Mi thì bèn có lòng sợ, bèn thương nghị với các đồ đệ rằng:

- Bạch Mi đạo nhân có mời Ngũ Mai, Phùng Đạo Đức theo giúp, thì chắc là gây dữ với chúng ta rồi. Va đã không nghĩ tình đồng đạo, mong việc hơn thua như vậy, thì chúng bây cũng phải liều thác mà đối địch. Thà cam chịu thác giữa chiến trường, chớ chẳng để cho nó bắt mà mang điều xỉ nhục.

Các đồ đệ đều nói:

- Chúng tôi đều vâng nghiêm mạng.

Phương Thế Ngọc ý mình tập luyện đã tinh, cho nên không sợ, trông cho tới ngày, được có giao chiến cùng bọn Bạch Mi.

Qua đến ngày hai mươi, Chí Thiện thiền sư dậy sớm, khiến các đồ đệ dự bị việc giao chiến.

Xảy nghe có tiếng la ó vang dậy.

Chí Thiện vừa muốn hỏi bọn đồ đệ ra xem, kể thấy hai tên đạo đồng chạy vô báo rằng:

- Nay có quan Tổng đốc Phúc Kiến đem binh rất đông, áp đến vây phủ xung quanh chùa.

Chí Thiện thiền sư nghe báo, lòng rất kinh hãi mà nghĩ rằng:

- Nếu có quan binh đến vây chùa rồi, chắc là bọn ta không phương đào tị, tuy vậy việc đã lỡ rồi, không lẽ làm sao cho lại được, cũng phải liều thác mà đánh một trận, chừng nào đến đó sẽ hay.

Nói vừa dứt lời lại có hai tên đạo đồng khác chạy vô báo rằng:

- Có bảy tám người đến đứng trước chùa, kêu tên sư phụ mà khiêu chiến.

Chí Thiện thiền sư nghe báo thì biết Bạch Mi đã tới, bèn đi với bọn đồ đệ là Phương Thế Ngọc, Hồng Hi Quan, Lý Cẩm Luân, Lý Á Tông, Đặng Á Tông, Lâm Á Thắng và bọn thiếu niên đồ đệ đều cầm binh khí thẳng ra đại điện.

Đến nơi, thấy có Bạch Mi đạo nhân, Ngũ Mai đại sư, Phùng Đạo Đức, Cao Tấn Trung, Mã Hùng, Phương Khôi, Bạch Long và Hồng Phúc đều đứng chực trước sân chùa.

Bạch Mi đạo nhân thấy Chí Thiện thiền sư đi với bọn đồ đệ ra vừa tới cửa, thì kêu Chí Thiện rằng:

- Ngươi kêu ta đến đây giao chiến, nên ta không dám để cho lỗi kỳ.

Chí Thiện thiền sư kêu tên Bạch Mi mà rằng:

- Ta với ngươi cũng đồng môn đồng đạo, sao ngươi chẳng biết nghĩ tình, để cho đồ đệ của ngươi là Cao Tấn Trung và Mã Hùng sát hại hết ba tên đồ đệ của ta, như vậy ngươi hãy còn kiếm điều trách bị nói ta để cho đồ đệ ngang tàng.

Bạch Mi đạo nhân nói:

- Hèn gì lời tục có nói rằng: Nhân bất tri kỷ quá, ngu bất trí lực đại. Ngươi biết trách ta sao không thương đồng đạo, sao còn để cho học trò ngươi tàn hại sinh linh; nay ta để cho đồ đệ ta giết có mấy người mà cứu cả muôn ngàn bá tính thì được phúc biết là bao nhiêu.

Ngũ Mai đại sư lại trách chí Thiện thiền sư rằng:

- Từ ngày đồ đệ ngươi giết Ngư Hoá Giao và Lữ Anh Bố thì ta cũng có bày giải đôi ba phen, khi ấy nếu ngươi răn đe đồ đệ, đừng để cho nó ỷ thế ngang tàng như vậy nữa, thì tiêu tai diệt họa như chơi; ngươi lại không biết hồi đầu, tưởng dưỡng ác tâm cho Hồ Huệ Càng, cho nên nó mới ỷ mạnh làm ngang tàng, hại sinh linh nơi tỉnh Quảng Đông, làm cho bá tính sợ như sợ cọp, nếu không có người trừ nó, thì bá tính bị hại rất nhiều, nay có Cao Tấn Trung thể thiên địa háo sinh gì đức, giết một người mà cứu muôn người, như vậy ngươi phải làm ơn, chẳng thêm tính việc báo thù mới đáng. Ngươi lại không biết rộng suy, cứ việc oán người, chẳng biết trách mình, nằng nằng báo thù cho được, sách có câu chữ rằng nhất nhật kiết thành oán, thiên nhật giải bất triệt, vì vậy cho nên mới biến sinh họa lớn như vậy, dầu có thác cũng đừng oán trách.

Chí Thiện thiền sư bị mấy lời mắng ấy, bởi việc hổ ngươi mà sinh giận dữ, liền điểm mặt Ngũ Mai mà rằng:

- Chớ nói nhiều lời, mi đã quyết lòng gây dữ, lẽ nào ta lại chịu thua.

Nói rồi liền vung đao xóc tới chém Bạch Mi đạo nhân.

Phương Thế Ngọc cũng vung đao lướt đến trợ chiến.

Bạch Mi đạo nhân đỡ đao la lớn rằng:

- Khoan đã, để ta hỏi lại đành rành rồi sẽ đánh, vậy chớ ý ngươi muốn đánh hỗn chiến, hay là một người cự với một người mà thôi. Nếu muốn đánh sức một, cho biết tài cao

thấp, thì ta với người đối địch cùng nhau, như ai bị vít hay bị thác rồi thì hai bên áp một lượt, đánh nhau với nhau một trận, ai thắng thì thắng, ai thua thì thua, trong hai điều ấy ý người muốn điều nào, thì phải nói lại cho ta biết.

Chí thiện thiền sư nói:

- Người nói như vậy cũng phải, ta muốn đánh một sức một với người mà thôi.

Nói rồi liền khiến Phương Thế Ngọc lui lại, rồi bước tới đánh với Bạch Mi đạo nhân.

Chí Thiện thiền sư nhắm ngay giữa đầu Bạch Mi đạo nhân chém xuống một đao.

Bạch Mi đạo nhân đỡ đao dang ra, rồi lại nhắm vai Chí Thiện thiền sư chém xuống.

Chí Thiện thiền sư đỡ đao nhảy dang ra, hai đảng giáp chiến với nhau, một người chém qua, một người chém lại, thật là kỳ phùng địch thủ, lưỡng ngộ lưỡng tài.

Đánh được ba ba mươi hiệp, chưa định hơn thua.

Bạch Mi đạo nhân đỡ đao dang ra, rồi lại nhảy tới đâm vô hông Chí Thiện thiền sư.

Chí thiện thiền sư giơ đao chặt xuống trúng đao Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo nhân rút đao lại, nhắm ngay yết hầu Chí Thiện đâm tới.

Chí Thiện thiền sư đỡ đao không kịp, túng phải nhảy lui ra phía sau.

Bạch Mi đạo nhân mắc lấy dụng lực rất mạnh, lại đâm không trúng, cho nên phải ngã nhúi xuống.

Chí Thiện thiền sư thấy vậy thì mừng, vội vã nhảy tới đâm Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo Nhân kinh hãi, cầm đao đỡ lên rất mạnh, làm cho đao của Chí Thiện văng lên trên không, còn đao của Bạch Mi cũng rơi xuống đất.

Chí Thiện thiền sư thấy đao mình văng ra, còn đao của Bạch Mi cũng rơi thì lướt tới thoi đại vô hông Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo nhân nhảy dang ra mà tránh khỏi, rồi dụng thế Lão Ưng Thám Qua, nhắm ngay màng tang Chí Thiện thiền sư mà đánh tới.

Chí Thiện thiền sư dụng thế Diêu Tử Phiên Thân đã né khỏi thế Lão Ưng Thám Qua, rồi lại dùng thế Bồng Đá Sông Đào mà đánh Bạch Mi đạo nhân

Bạch Mi đạo nhân nhảy lên khỏi đất năm sáu thước, mà tránh khỏi thế Bồng Đá Sông Đào, rồi dụng thế Thái Sơn Yểm Đảnh mà đánh ngay óc Chí Thiện thiền sư.

Chí Thiện thiền sư dụng thế Mật Phong Tấn Động mà tránh khỏi thế Thái Sơn Yểm Đảnh đó, rồi dụng thế Cuồng Phong Tảo Lạc Diệp mà quét dưới chân Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo nhân lại tránh khỏi thế ấy.

Chí Thiện lại dùng thế Diệp Đả Du Đào mà thoi vô nách Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo nhân tránh khỏi thế ấy, rồi lại dùng thế Phong Tiên Bài Liễu mà đánh vô hông Chí Thiện thiền sư.

Hai đàng đấu sức với nhau, chẳng khác giao long hí thủy ngoạ hổ phiên thân, đánh đã năm sáu mươi hiệp, chưa định hơn thua.

Chí Thiện thiên sư nổi giận bèn nhảy dang ra rồi lúi đầu mà nhủi vô bụng Bạch Mi đạo nhân.

Bạch Mi đạo nhân thấy Chí Thiện thiên sư dùng tới thiệu ấy, biết là Chí Thiện thiên sư hết thiệu rồi, thì không thèm né làm gì nẩy bụng tới trước mà đỡ.

Lúc ấy đầu của Chí Thiện thiên sư đụng vô nhằm bụng Bạch Mi đạo nhân rất nặng, nếu như người khác thì ra bể bụng mà chết rồi, còn Bạch Mi đạo nhân đã tập luyện nội công rất dày, cho nên Chí Thiện đụng đầu vô đó, chẳng những không làm hại Bạch Mi được, lại thêm thót bụng mà lui ra sau, làm cho đầu của Chí Thiện thiên sư dính cứng vô bụng, dường như mọc rễ.

Chí Thiện thiên sư dụng lực rút ra, mà rút không nổi. Bị Bạch Mi đạo nhân đẩy mình tới đâu cũng phải lui ra tới đó.

Lúc ấy Chí Thiện thiên sư nghĩ lại ăn năn mà rằng:

- Tại ta dùng lỗ thế ấy, nên mới bị tay Bạch Mi như vậy, phen này ta ắt phải chết !

Bạch Mi đạo nhân đẩy Chí Thiện thiên sư phải đi lui lại ước được một trượng thì mới vận động nội công, phình bụng ra mà nẩy tới một cái rất mạnh, làm cho Chí Thiện thiên sư ngã nhào xuống đất một cái rất nặng.

Lúc ấy Bạch Mi đạo nhân thấy Chí Thiện thiên sư đã ngã rồi, vừa muốn giơ tay mà đánh chỗ nghệt được có giết phút Chí Thiện thiên sư cho rồi, xảy có Phương Thế Ngọc nhảy tới hét lớn rằng:

- Bạch Mi toan giết thầy ta chẳng được đâu.

Bèn chém vô mặt Bạch Mi đạo nhân một đao.

Bạch Mi đạo nhân liền nhảy dang ra.

Phương Thế Ngọc vừa muốn xóc tới mà chém nữa, xảy có Ngũ Mai đại sư nhảy tới mắng lớn:

- Phương Thế Ngọc chớ khá cậy tài, muốn đánh thì đánh với ta một trận.

Nói rồi liền chém Phương Thế Ngọc một gươm.

Phương Thế Ngọc đỡ lấy gươm ấy rồi lại chém Ngũ Mai một đao.

Ngũ Mai liền nhảy sang ra.

Trong lúc Phương Thế Ngọc giáp chiến với Ngũ Mai thì Bạch Mi đạo nhân chạy lại tính giết Chí Thiện thiên sư cho rảnh.

Ngã ra tới đó xem lại thì thấy Chí Thiện thiên sư đã bị chết tươi rồi.

Bạch Mi đạo nhân thấy vậy thì la lớn rằng:

- Ta chưa kịp đánh mà Chí Thiện đã bể đầu chết ngất rồi, nay ta nói cho các đồ đệ của Chí Thiện được rõ: Hễ ai muốn sống thì phải ra đây thú tội, cải tà qui chính thì ta dung cho, như ai chấp nê bất ngộ thì cũng phải chết như Chí Thiện thiền sư

Nói vừa dứt lời thì có Hồng Hi Quan vung đao nhảy tới mà chém Bạch Mi đạo nhân.